

РЕШЕНИЕ

№ 38719

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **7625** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Образувано е по жалба на К. В. Х. срещу отказ от 30.06.2025 г. на „Стик - Кредит“ АД, в качеството му на администратор на лични данни и на обработващ лични данни, да предостави на жалбоподателя достъп до личните данните по реда на чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В жалбата се излагат доводи, че ответникът обработване на лични данни на жалбоподателя. Същият подал молба за предоставяне на копие от всички документи, съдържащи негови лични данни, но му било отказано от ответната страна. Развива съображения за приложение на чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, според които следва да се предостави копие от лични данни, които са в процес на обработване. Пзовава се на решение по дело С-487/21 на СЕС, където са дадени разяснения за възможността от получаване на копие от извлечения от документи и дори цели документи, съдържащи лични данни. Поддържа за нарушение на правото на достъп до личните данни и по тези съображения моли да се отмени отказа на ответника.

Ответната страна - „Стик - Кредит“ АД изразява становище за неоснователност на жалбата. Поддържа, че документите са му били предоставени още с подписването на договора. Развива съображения, че жалбоподателят сам е предоставил личните си данни и е бил информиран за целите и основанията за обработване на лични данни, което обстоятелство изключвало възможността повторно да бъде информиран за обема и характера на обработваните лични данни. Счита, че Регламент (ЕС) 2016/679 регламентира две различни понятия, при което копие на документ не е копие на лични данни. Счита, че предоставянето на документа ще наруши правата на трети лица.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна: На 06.06.2025 г. по имейл е подадена молба от К. В. Х., с която от „Стик - Кредит“ АД е поискано предоставянето на копие от всички документи, които съдържат обработваните лични данни на жалбоподателя, обективирани в договор за кредит, договор за цесия и други документи.

Последвало е изпращане на отговор от 30.06.2025 г. от „Стик - Кредит“ АД, с който жалбоподателят К. В. Х. е информиран, че няма да се предоставят исканите документи, съдържащи негови лични данни. Допълнително се посочва, че се обработват негови лични данни по повод сключен договор за кредит от разстояние.

В отговора е посочено още, че не може да се уважи искането за предоставяне на документи, тъй като администраторът на лични данни има задължение да предостави копие от обработваните лични данни, а не да възпроизвежда копие от документи, съдържащи лични данни. Посочва се, че К. В. Х. лично е предоставил личните си данни чрез попълване на онлайн форма за кандидатстване за кредит от разстояние и изрично е дал съгласие с декларация за обработка на лични данни. Отражено е още, че дружеството няма задължение да предостави копие от исканите документи, а само копие от обработваните лични данни.

С отговора се представя формуляр, съдържащ лични данни на жалбоподателя (три имена, ЕГН, адрес, номер на лична карта, телефонен номер, имейл и IP адрес). Отражено е, че личните данни се обработват във връзка с договор за кредит.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е допустима, тъй като е насочена срещу акт на администратор на лични данни, с който е отказано да се предоставят исканите документи, съдържащи лични данни, т. е. нарушено субективно право по чл. 15, § 1 и § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Производството се развива въз основа на разпоредбата на чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД, според която при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК. Всеки субект, който счита, че са нарушени правата му по този закон в резултат на обработване на личните му данни, по начин, който не е в съответствие със законовите правила, може да сезира съда с жалба по реда и на основание чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД, без значение източника на нарушение – административен акт, административно производствено волеизявление или действие по чл. 21, ал. 5 АПК или фактическо действие.

В случая „Стик - Кредит“ АД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като обработва лични данни на жалбоподателя, за което е определил целите на обработване на лични данни – по повод сключен договор за кредит. Не се спори за наличието на сключен договор за кредит, съдържащ лични данни на жалбоподателя по смисъла на член 4, точка 1 от ОРЗД, които се обработват за целите, поставени от администратора.

Съгласно чл. 15, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: а/. целите на обработването; б/. съответните категории лични данни; в/. получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; г/. когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; д/. съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични

данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; е/. правото на жалба до надзорен орган; ж/. когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; з/. съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

Съгласно чл. 15, § 3 Регламент /ЕС/ 2016/679 администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване.

Според чл. 15, § 4 Регламент /ЕС/ 2016/679 правото на получаване на копие, посочено в параграф 3, не влияе неблагоприятно върху правата и свободите на други лица.

В конкретния случай приложение намира Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС. Съгласно т. 21 от същото „доколкото в ОРЗД не е дадено определение на така използваното понятие „копие“, следва да се отчете обичайното значение на това понятие, което, както отбелязва генералният адвокат в т. 30 от заключението си, обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто общото описание на данните, които са в процес на обработване, или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. Съгласно т. 23 от същото решение употребата на изрза „всяка информация“ в определението на понятието „лични данни“, залегнало в тази разпоредба, отразява целта на законодателя на Съюза да придаде широк смисъл на това понятие, което потенциално обхваща всякакъв вид информация, както обективна, така и субективна, под формата на становища или преценки, при условие че „засяга“ съответното лице.

В т. 45 на Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС е пояснено, че член 15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че: правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи или от извлечения от бази данни, които в частност съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права, като се подчертава, че в това отношение трябва да се вземат предвид правата и свободите на други лица.

Дадените разяснения в т. 45 на Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС обосновават извод, че е основателно искането на К. В. Х. за предоставяне на документите (договор за кредит и други документи, съставени по повод този договор), съдържащи лични данни на жалбоподателя.

Не се споделят доводите на жалбоподателя, че отказът е законосъобразен, тъй като се касае за две различни понятия, при което копие на документ не е копие на лични данни. Вярно, че СЕС прави разлика между „копие на лични данни“ по смисъла на чл. 15, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 и „копие на документ“ (терминът „копие“ се отнася не до документа като такъв, а до личните данни, които той съдържа и които трябва да са пълни), но това не изключва възможността за получаване на документи, съдържащи лични данни на субекта. Това е така, тъй като правото на достъп, предвидено в член 15 ОРЗД, трябва да позволи на субекта на данните да провери дали свързаните с него данни са точни и дали се обработват законосъобразно (в този смисъл т. 37 решение от 12 януари 2023 г., Цстеррейхische Post по С-154/21 на СЕС). В частност това право на достъп е необходимо, за да може субектът на данните евентуално да упражни правото си на коригиране, правото си на изтриване (право „да бъдеш забравен“) и правото си на ограничаване на обработването, които са му признати съответно в членове 16, 17 и 18 от ОРЗД, правото си на

възражение срещу обработване на неговите лични данни, предвидено в член 21 от ОРЗД, и правото си на иск в случай на претърпени вреди, предвидено в членове 79 и 82 от ОРЗД – т. 34 и т. 35 от Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС.

В горния смисъл са и разясненията, дадени в Решение № 8310/31.07.2025 г. по адм. д. № 3419/2025 г. по описа на ВАС.

Не се споделят възраженията, че жалбоподателят е страна по договора за кредит и същият би следвало да има екземпляр от документите, които е попълнил. Фактът дали се съхраняват или не своите копия от договора за кредит или други документи не е относим към задължението на администратора на личните данни съгласно Регламента и ЗЗЛД, да ги предостави, когато са поискани. Още повече, че 15 от Регламент /ЕС/ 2016/679 не поставя такова изискване. В този смисъл е Решение по адм. д. № 1825/2023 г. на ВАС.

Не се споделят доводите за отказа, мотивирани с разбирането, че предоставянето на документите ще засегне права на трети лица. От значение е единствено дали документите съдържат лични данни на жалбоподателя, а това не е спорно по делото. Съгласно чл. чл. 15, § 4 Регламент /ЕС/ 2016/679 правото на получаване на копие, посочено в параграф 3, не влияе неблагоприятно върху правата и свободите на други лица, т. е. не е възможно засягане правата на трети лица (например при прехвърляне на вземането или други случаи). Освен това е възможно да се представи копие от документа със заличаване на лични данни на други лица или при заличаване на информация, имаща характер на търговска тайна.

Горното налага на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК да се отмени оспорвания отказ, а преписката се върне на администратора на лични данни за предоставяне на исканите документи, съдържащи лични данни на жалбоподателя.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК оспорващата страна има право на разноски. В случая са направени разноски в размер на 10 лева за заплащане на държавна такса.

Представен е договор за правна помощ, с който на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА е предоставена безплатна правна помощ. На основание чл. 38, ал. 2 ЗА в полза на адв. Т. Ц. следва да се присъди адвокатски хонорар в размер на 1000 лева, определен по чл. 8, ал. 3 от отменената Наредбата № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Неоснователни са възраженията за прекомерност на адвокатския хонорар и недължимост на адвокатски хонорар, тъй като не е доказано материална затрудненост на жалбоподателя.

От договора за правна помощ се установява, че същата е предоставена безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗА, а именно на близко лице, т. е. ирелевантни са възраженията на ответника за липсата на доказателства за материална затрудненост на жалбоподателя. Още повече, че се касае за договорни отношения, при което се присъжда адвокатски хонорар в минимален размер, а трета страна не може да влияе на съдържанието на договора. Обратното би означавало по недопустим начин лице, което не е страна по договор, да влияе на значението на договорки (в случая кое лице е близко или материално затруднено).

Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатски хонорар. Действително делото не е сложно от фактическа и правна страна, но претендираният размер съответства на минималния размер на адвокатските хонорари, посочен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за за възнагражденията за адвокатска работа. Допълнително следва да се отбележи, че според чл. 36, ал. 1 ЗА адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, а според чл. 36, ал. 2 ЗА размерът на възнаграждението трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа.

Изцяло несъстоятелни са твърденията за злоупотреба с процесуални права, доколкото

незаконосъобразното поведение е от страна ответника, извършено постановения отказ, което е причина за образуване на съдебното производство.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ от 30.06.2025 г. на „Стик - Кредит“ АД да предостави достъп до личните данните по реда на чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 по молба от 06.06.2025 г. на К. В. Х..

ВРЪЩА преписката на „Стик - Кредит“ АД, образувана по молба от 06.06.2025 г. на К. В. Х., за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА „Стик - Кредит“ АД да заплати на К. В. Х. сумата в размер на 10 лева, представляваща направени разноси по делото.

ОСЪЖДА „Стик - Кредит“ АД да заплати на адвокат Т. Ц. сумата в размер на 1 000 лева, представляваща адвокатски хонорар за предоставена безплатна правна помощ по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: